

[Thomas Pedersen.]

mar Thomsen ganske utvivlsomt er en vred Mand; til Tider i hvert Tilfælde, og maaske ogsaa i det foreliggende Tilfælde, har han brugt noget stærkere Udtryk, end Sagen i Grunden tillod, og det er saadanne Udtryk, han maaske kan blive dømt for. Naar jeg siger, at han maaske i denne Sag har brugt for stærke Udtryk, er det, fordi vi har et frisk Eksempel fra de allersidste Dage paa, at det ærede Medlem ikke altid vælger sine Udtryk paa en saadan Maade, at han, naar det kommer til Stykket, kan staa ved dem. Paa Grundlag af, at der har været foretaget Forsøg paa et platonisk Kammeratægteskab med den saakaldte „asiatiske Pest“, har det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen fra denne Talerstol brugt en Række stærke og højt ubegrundede Ord mod Det kommunistiske Parti. Det ærede Medlem har bedyret sin Afsky for den asiatiske Pest, men hvordan er det med den brune Pest? Det forekommer mig, at det ærede Medlems Parti slet ikke har været bange for at komme i Berøring med den brune Pest, og den ene Pest kan vel ikke være saa forfærdelig meget anderledes end den anden.

Formanden: Jeg vil finde det uheldigt, om man ved denne Lejlighed kom ind paa at genoptage en Drøftelse af de Spørgsmaal, der forleden Dag var fremme til Forhandling. Jeg anmoder om, at man holder sig til den Sag, der i Dag ligger for.

Thomas Pedersen: Jeg skal rette mig efter Formandens Anmodning og slutte denne Del med at sige, at der er ikke noget at være saa ophidset over, der er heller ingen Grund til at være frygtsom over Kammeratægteskabet, vi kan sige baade til det ærede Medlem og Partifæller: Frisk Mod, Antonius, du haver intet ondt bedrevet, hverken i den ene eller maaske i den foreliggende Sag. Og jeg skal sige, at det kommunistiske Parti er ikke hævngerigt, selv om der er brugt stærke Udtryk om os, og vi ønsker heller ikke at udlevere det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen til Retsforfølgning i denne Sag. Deraf maa man ikke udlede, at der paa Forhaand har været ført Forhandlinger mellem os og Det frie Folkeparti. Der har ikke været ført Forhandlinger hverken i Krogene eller midt paa Gulvet om denne Sag, og det Samarbejde, man maaske vil udlede af, at vi ønsker at stemme mod Udleveringen, er altsaa ikke paa Forhaand blevet afgjort, vi har taget vor Stilling ganske af os selv.

Med Hensyn til den Dagsorden, der

er stillet, skal jeg kun sige, at jeg finder det urimeligt, at vi optræder som Domstol. Vi har Pligt til at værne vore Medlemmer, men vi har ikke Pligt til at optræde som Domstol og sige, om dette eller hint er rigtigt.

Jens Thomsen: Det er hævdet, at Udleveringen er tiltraadt for at faa Eksportsagen undersøgt til Bunds. Vi staa imidlertid over for følgende: Den højt-ærede Landbrugsminister har nægtet at udlevere Toldkontingentfondens Regnskab til Politiet. En saadan Vægning fremmer ikke Tilliden til Ministeren. Er der intet i Regnskabet, der trænger til at skjules, burde det udleveres til Politiet, naar man da vil søge Oplysninger for at gennemføre Undersøgelsen i Eksportsagen; men er der noget, der trænger til at skjules, er der dobbelt Anledning til at lade Politiet gennemgaa Akterne, og er der Svindel til Stede, har Ministeren antagelig Anmeldelsespligt. Forleden oplystes det her i Salen, at der er Uoverensstemmelse mellem Landbrugsministeriets Udgifter til Eksportforeningerne og Foreningernes Indtægter fra Ministeriet. Det oplystes, at Eksportforeningernes daværende Formand under Vidnepligt i Rets-sagen har udtalt, at Eksportforeningerne aldrig har faaet de Penge, der ifølge Ministeriets Regnskab skulde være udbetalt til dem. Ja, det er bevist, at man i Kødeksportudvalget har haft Vanskelighed ved at finde Grænsen mellem offentlige og private Midler, men hvis de her omtalte Penge er udbetalt til Toldkontingentfonden, maa der antagelig foreligge behørig Kvitte-ringer, og det kan da ikke volde Vanskeligheder at opklare dette Mysterium.

Den højtærede Landbrugsminister har ikke blot nægtet at udlevere Regnskabet til Politiet, men han har ogsaa undladt at give de efterlyste Oplysninger her i Tinget. Ministeren har gennem sin Handlemaade anbragt Ministeriet i en meget uheldig Stilling, og han har efter min Mening krænkert den offentlige Velanstændigheds Krav om Klarhed i den offentlige Administration.

Den højtærede Landbrugsminister indrømmede forleden her i Salen, at Toldkontingentfonden tilhørte Landbruget; han vilde dog ikke give Landbrugets Andelsorganisationer, der er oprettet for at bedre Kreaturpriserne, Medbestemmelsesret i Administrationen, men mente, at Administrationen bør blive ved Ministeriet og Landbrugsraadet. Jeg vil i denne Forbindelse gerne spørge Ministeren, hvorfor Landbrugs-